Lietas Nr. 113002215
Lietas arhīva Nr. 1-0022-15

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Dobelē, 2015.gada 14.aprīlī

Dobeles rajona tiesas tiesnese R.Krasovska,

rakstveida procesā izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu sakarā ar /pers. A/, dzimušas /datums/, iesniegto sūdzību par VP Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2014.gada 5.decembrī pieņemto lēmumu Nr. 2689, un konstatēja

Aprakstošā daļa

2015.gada 30.janvārī Dobeles rajona tiesā saņemta /pers. A/ sūdzība par Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2014.gada 5.decembrī pieņemto lēmumu Nr. 2689, kurā norādīts, /pers. A/ 2014.gada 15.jūlijā vērsusies Valsts Policijas Rīgas reģiona pārvaldes Siguldas iecirknī ar iesniegumu par iespējamu administratīvo pārkāpumu, kuru izdarījis /pers. B/, t.i., par nodarītajiem miesas bojājumiem, kurus nodarījis sūdzības iesniedzējas bijušais vīrs /pers. B/. 2014.gada 12.jūlijā /pers. B/ sūdzības iesniedzējai no mugurpuses iesita pa galvu, kā rezultātā viņa nokritusi un guvusi sasitumus. Minēto incidentu redzēja kopīgās meitas vīrs /pers. C/.

Sūdzības iesniedzēja uzskata, ka minētais /pers. B/ nodarījums atbilst Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk tekstā - APK) 167.^{2}.panta otrajā daļā norādītā administratīvā pārkāpuma pazīmēm: Par maznozīmīga miesas bojājuma, tas ir, miesas bojājuma, kas izraisījis īslaicīgas, maznozīmīgas sekas, bet nav izraisījis veselības traucējumu vai vispārējo darbspēju zaudējumu, tīšu nodarīšanu, ja tas izdarīts pret bijušo laulāto, uzliek naudas sodu no četrsimt trīsdesmit līdz septiņsimt euro.

Minētā iesnieguma sakarā uzsākta administratīvā pārkāpuma lietvedība, administratīvās lietas nr. 000795.

Faktu, ka sūdzības iesniedzējai nodarīti miesas bojājumi, apstiprina Saulkrastu slimnīcas poliklīnikas 2014.gada 12.jūlija izraksts no stacionāra un LR VTMEC KTMEN ekspertīzes slēdziens.

Fakts, ka /pers. B/ sūdzības iesniedzējai iesita tīši un tieši sitiena rezultātā viņa nokritusi izriet no sūdzības iesniedzējas liecībām, kas apstiprinās ar /pers. C/ sniegtajām liecībām.

Neskatoties uz augstākminēto, Valsts Policijas Rīgas reģiona pārvaldes Siguldas iecirkņa Kārtības policijas nodaļas inspektors 2014.gada 6.novembrī pieņēma lēmumu izbeigt lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā.

Nepiekrītot Valsts Policijas Rīgas reģiona pārvaldes Siguldas iecirkņa Kārtības policijas nodaļas inspektora lēmumam par lietvedības izbeigšanu administratīvā pārkāpuma lietā nr. 000795., minēto lēmumu pārsūdzējusi.

2014.gada 5.decembrī, izskatot /pers. A/ iesniegumu par lēmuma administratīvā pārkāpuma lietā pārsūdzēšanu, Latvijas Republikas Valsts Policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieks pieņēmis lēmumu Nr.2689 "Par apstrīdēto lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā IS ENŽ Nr.000795 (no 15.07.2014.)" (turpmāk - Lēmums). Ar Lēmumu atcelts 2014.gada 6.novembra Valsts Policijas Rīgas reģiona pārvaldes Siguldas iecirkņa Kārtības policijas nodaļas inspektora Valsts amatpersona pieņemtais lēmums Nr.IS ENŽ Nr.000795 (no 15.07.2014.) un izbeigta administratīvā lieta.

Pieteicēja Lēmumu uzskata par nepamatotu un pārsūdz to pilnā apjomā. Pieteicējas ieskatā Lēmuma nepamatotība izpaužas sekojoši.

Iestāde netika pārbaudījusi, vai Pieteicēja zaudēja samaņu pēc /pers. B/ sitiena vai nezaudēja to, nav izšķirošs un būtisks, pieņemot lēmumu, vai notikušajā ir saskatāmas Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 167.^{2}. otrajā daļā norādītās pārkāpuma pazīmes - saskaņā ar ekspertīzes slēdzienu Pieteicējai nodarītie miesas bojājumi pieskaitāmi pie maznozīmīgiem miesas bojājumiem.

Pie administratīvās atbildības saucamās personas /pers. B/ liecības nonāk pretrunā ar Pieteicējas un liecinieka /pers. C/ liecībām, ka /pers. B/ iesitis Pieteicējai ar roku pa galvu un Pieteicēja nokritusi, gūstot sasitumus. Eksperta atzinums par Pieteicējai nodarītajiem miesas bojājumiem ir savstarpēji saskanīgs ar Pieteicējas un /pers. C/ sniegtajām liecībām un norāda, ka Pieteicējas miesas bojājumi varēja rasties cietušās (Pieteicējas) norādītajos apstākļos.

Neskatoties uz minēto, lēmumā nepamatoti dota priekšroka /pers. B/ sniegtajiem paskaidrojumiem, ka sitiens Pieteicējai nav saistīts ar viņas nokrišanu un miesas bojājumu nodarīšanu, ka miesas bojājumus Pieteicēja nodarījusi sev pati.

Pieņemot Lēmumu, Valsts Policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieks nav ņēmusi vērā APK 244.pantā noteikto, institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas. Pieņemot Lēmumu, nav ņemts vērā arī APK 243.panta astotajā daļā noteiktais, pierādījuma ticamība ir kādas ziņas patiesuma konstatēšanas pakāpe. To, cik ticamas ir pierādīšanā izmantojamās ziņas par faktiem, izvērtē, aplūkojot visus administratīvā pārkāpuma lietvedības laikā iegūtos faktus vai ziņas par faktiem kopumā un savstarpējā sakarībā. Nevienam no pierādījumiem nav iepriekš noteikta augstāka ticamības pakāpe attiecībā pret pārējiem pierādījumiem. Vērtējot Pieteicējas un /pers. C/ savstarpēji saskanīgās liecības un /pers. B/ pretrunīgos paskaidrojumus, Valsts Policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieks nav ņēmis vērā, ka /pers. B/ atšķirīgie

paskaidrojumi var būt pamatoti ar apstākli, ka /pers. B/ liecina par apstākļiem nepatiesi, tādā veidā, lai aizstāvētu savas intereses un izvairītos no atbildības. Izvērtējot administratīvā pārkāpuma lietvedības laikā iegūtos faktus vai ziņas par faktiem kopumā un savstarpējā sakarībā, vadoties no dzīvē gūtiem novērojumiem, kas noved pie iepriekšminētās, APK 244.pantā norādītās iekšējās pārliecības, Valsts Policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšniekam bija jāsecina, ka /pers. B/ paskaidrojumiem nav piešķirama ticamība un patiesums. Lēmumā izteiktais apgalvojums, ka /pers. C/ ir ieinteresēts sniegt liecības pret /pers. B/, nav patiess un netiek apstiprināts ne ar vienu pierādījumu lietā. Fakts, ka liecinieks ir cietušās znots pats par sevi nenozīmē, ka liecinieks sniedz nepatiesas liecības. Bez tam Valsts Policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieks nav ņēmis vērā, ka liecinieks ir ne tikai Pieteicējas, bet arī /pers. B/ znots.

Nav pamatots arī apgalvojums, ka liecinieks /pers. C/ sniedz nepatiesas liecības pret /pers. B/, jo starp viņiem ir konflikts. Kā izriet no paša pārsūdzētā Lēmuma, Valsts Policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieks neapšauba faktu, ka līdz konfliktam visi: gan Pieteicēja, gan /pers. B/, gan liecinieks /pers. C/ dzīvojuši kopīgā mājvietā. Liecinieks /pers. C/ pieprasīja /pers. B/ pamest kopīgo mājvietu tikai pēc konflikta, kura rezultātā Pieteicēji tika nodarīti miesas bojājumi. /pers. B/ šo /pers. C/ lūgumu arī izpildīja. Līdz ar to absolūti neargumentēts un ar faktiem nepamatots ir Valsts Policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka apgalvojums, ka starp liecinieku un /pers. B/ pastāv konfliktsituācija, kā rezultātā, kā izriet no Lēmuma teksta, /pers. C/ būtu ieinteresēts sniegt nepatiesas liecības un ir sniedzis nepatiesas liecības.
Fakts, ka /pers. C/ nav redzējis, pēc kādām Pieteicējas darbībām /pers. B/ ir iesitis Pieteicējai, neizslēdz faktu, ka /pers. C/ redzēja kā /pers. B/ iesit Pieteicējai un Pieteicēja pēc sitiena nokrīt - tātad liecinieks sniedza liecības par faktu, ka /pers. B/ tīši iesitis Pieteicējai, kā rezultātā Pieteicēja nokritusi.

Valsts Policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieks nepamatoti un nepareizi tulko Pieteicējas liecības kā nepatiesas kopsakarībā ar lietas faktiskajiem apstākļiem: Pieteicējas apgalvojums, ka viņa nokritusi un sasitusi rokas un ķermeni, nenonāk pretrunā ar to, ka hematomas konstatētas tikai uz Pieteicējas rokām, tas nenozīmē, ka cietusī sniedz nepatiesas liecības, nav kritusi un nav sasitusi arī ķermeni. Šāds Pieteicējas apgalvojums raksturo viņas fiziskās un emocionālās izjūtas un nenonāk pretrunā ar faktu, ka kritiena, ko izraisīja /pers. B/ sitiens, rezultātā zilumi izveidojušies tikai uz Pieteicējas rokām. Savukārt fakts, ka Pieteicēja nevar precīzi noraksturot savu stāvokli pēc sitiena (bija īslaicīgi zaudējusi samaņu vai nē) liecina par pārciestu šoku, nevis par nepatiesi sniegtām liecībām.
Tāpat Atbildētāja Lēmumā nepamatoti norāda, ka lietas materiāli nesniedz priekšstatu, kā ekspertīzē norādītie asinsizplūdumi varēja rasties tiešā cēloņsakarībā ar /pers. B/ izdarīto sitienu pa galvu. Saskaņā ar /pers. C/ liecībām tieši no /pers. B/ izdarītā sitiena pa galvu Pieteicēja nokrita. No minētā izriet sasitumu gūšanas cēloniskā sakarība ar /pers. B/ izdarīto sitienu Pieteicējai.

Absurds un ne ar ko nepamatots ir Atbildētājas teorētiskais pieņēmums, ka Pieteicēja pati no brīvas gribas ir kritusi, iepriekš izvēloties kritiena vietu, tādējādi pašai sev nodarot miesas bojājumus.

Valsts Policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieks lēmumā, norādot uz /pers. B/ paskaidrojumu pretrunām ar pieteicējas un /pers. C/ liecībām, atsaucas uz nepieciešamību piemērot krimināllietās piemērojamo pamatprincipu - nevainīguma prezumpciju un norāda, ka visas šaubas dotajā gadījumā tulkojamas par labu /pers. B/. Šāds Lēmumā norādītais arguments nav pamatots un neatbilst Kriminālprocesa likuma 19.panta trešajā daļā noteiktajam: Visas saprātīgās šaubas par vainu, kuras nav iespējams novērst, jāvērtē par labu personai, kurai ir tiesības uz aizstāvību.

Pieteicējas ieskatā, izvērtējot administratīvā pārkāpuma lietas materiālus kopumā - pieteicējas un liecinieka /pers. C/ liecības un ekspertīzes slēdzienu, jāsecina, ka nevar pastāvēt saprātīgas šaubas par /pers. B/ vainu.

Pieteicējas ieskatā ar Lēmumu nepamatoti dotajā situācijā piemērota nevainīguma prezumpcija, un notikušajā ir saskatāmas administratīvā pārkāpuma pazīmes, kas paredzētas APK 167.^{2}.panta otrajā daļā.

Ņemot vērā augstāk minēto, jāsecina, ka, pamatojoties uz augstāk minētajām tiesību normām un apsvērumiem par APK normu piemērošanu, izskatot Pieteicējas iesniegumu ir pietiekams pamats ierosināt administratīvā pārkāpuma lietu saskaņā ar APK 167.^{2} otrajā daļā norādīto.

Ņemot vērā augstāk minēto, pamatojoties Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 288., 289., 289.1., 289.12. pantiem, lūdz tiesu atcelt Valsts Policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka 2014.gada 5.decembra lēmumu Nr.2689 "Par apstrīdēto lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā IS ENŽ Nr.000795 (no 15.07.2014.) un taisīt spriedumu, ar kuru konstatēta /pers. B/ vaina administratīvā pārkāpuma izdarīšanā pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 167.^{2}.panta otrās daļas un /pers. B/ uzlikts sods.

Rīgas Reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieks /valsts amatpers./ 2014.gada 5.decembrī pieņēmuma lēmumu, kurā norādīts 2014.gada 15.jūlija VP RRP Siguldas iecirknī (turpmāk - Siguldas iecirknis) iesniegtā /pers. A/, iesnieguma izriet, ka 2014.gada 12.jūlijā ap plkst. 17:00 ir saņēmusi vienu sitienu galvas rajonā no sava bijušā vīra /pers. B/. Sitiens tika izdarīts no aizmugures, konkrēti ar ko /pers. A/ nezina. Dotais notikums notika Sējas novads, /Nosaukums A/, kur dzīvojamā vagoniņā bijušajam vīram ir ierādīta viena istaba. Tajā dienā znotam /pers. C/ notika konflikts ar /pers. B/ par ledusskapja atslēgšanu. Izejot ārā no vagoniņā, /pers. A/ pa priekšu gāja znots /pers. C/ un mazmeita /pers. D/ 10 gadi. Garām /pers. A/ gāja bijušais vīrs un /pers. A/ izteica viņam savu viedokli par notikušo konfliktu. Paejot bijušam vīram garām, /pers. A/ no bijušā vīra saņēma sitienu pa galvu, momentāni /pers. A/ nokrita uz bruģa. Pie /pers. A/ klāt pieskrēja znots, kurš bija neapmierināts ar to, ka /pers. B/ sit sievietei. /pers. B/ draudēja turot rokā, kapli un nazi, bet znots tika ar to galā. Pēc znota nostājas /pers. B/ salasīja savas mantas un devās prom, bet atslēgas neatdeva. Znots /pers. A/ nogādāja Saulkrastu slimnīcā. /pers. A/ līdz nozīmēt viņai tiesu medicīnisko ekspertīzi sakarā ar fizisko un morālo traumu nodarīšanu no bijušā vīra /pers. B/ puses un saukt /pers. B/ pie atbildības likuma paredzētajā kartība.

2014.gada 15.jūlijā Siguldas iecirkņa Kārtības policijas nodaļas (turpmāk-KPN) priekšniece /valsts amatpers B/, izskatot Integrētās iekšlietu informācijas sistēmā „Elektroniskais notikumu žurnāls" ar Nr.IS ENŽ-000795 (no 15.07.2014.) reģistrēto materiālu, saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk - LAPK) 238.pantu, pieņēma lēmumu rezolūcijas veidā par administratīvā pārkāpuma lietvedības uzsākšanu saistībā ar /pers. A/ iesniegto iesniegumu par administratīvo pārkāpumu, par kuru atbildība, paredzēta Latvijas Administratīvā pārkāpuma kodeksa (turpmāk - LAPK) 167^{2}.panta otrā daļā.

2014.gada 6.novembrī Siguldas iecirkņa KPN inspektors /Valsts amatpers. C/, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, pieņēma lēmumu par administratīvās lietvedības izbeigšanu saskaņā LAPK 239.panta 1.punktu (nav administratīvā pārkāpuma sastāva).

VP RRP KPP konstatē, ka 2014.gada 12.novembrī /pers. A/ vērsās ar iesniegumu Siguldas iecirknī, kurā apstrīd Siguldas iecirkņa 2014.gada 6.novembra pieņemto lēmumu par lietvedības izbeigšanu administratīvā pārkāpuma lietā, lūdz lēmumu atcelt un pārskatīt lietas materiālus. VP RRP /pers. A/ iesniegums reģistrēts 2014.gada 14.novembrī ar Nr.P/15634.

No /pers. A/ (turpmāk - Iesniedzēja) iesnieguma izriet, ka 2014.gada 6.novembrī iesniedzēja saņēma Saulkrastu iecirkņa KPN inspektora /Valsts amatpers.C/ 2014.gada 6.novembra lēmumu par administratīvās lietvedības izbeigšanu pret /pers. B/ saskaņā ar LAPK 239.panta 1.punktu (nav administratīvā pārkāpuma sastāva). Iesniedzēja lēmumam nepiekrīt, jo uzskata, ka policijas darbinieks ir sniedzis nepatiesus faktus un apgalvojumus. Iesniedzēja, aprakstot 2014.gada 12.jūlija notikumus uzsver, ka /pers. B/ iesitis viņai no mugurpuses ar dūri pa galvu un sitiena rezultātā iesniedzēja nokrita ar seju pret zemi, sasitot roku un ķermeni. Vēršoties pēc palīdzības Saulkrastu slimnīcā, iesniedzējai tika piedāvāta hospitalizācija, no kuras viņa atteicās. /pers. B/ paskaidrojumos norādītais, par pļaukas iesišanu un iesniedzējas kritienu ejot projām nav patiesi tie ir iesniedzējas apmelojumi, lai

izvairītos no atbildības. Iesniedzēja lūdz atjaunot lietvedību, jo pēc notikušā /pers. B/ turpina draudēt iesniedzējai un iesniedzējas meitas ģimenei. Iesniedzēja lūdz uz viņas faktisko dzīves vietu izsūtīt visus lietas materiālus.

Lietas materiālos ir konstatēti šādi pierādīšanas līdzekļi: /pers. A/ iesniegums un paskaidrojums; izraksts no SIA "Saulkrastu slimnīca" un ģimenes ārstes /valsts amatpers.D//; lēmums par tiesu medicīniskās ekspertīzes noteikšanu /pers. A/ un eksperta atzinums Nr.20-1952; /pers. C/ paskaidrojums; /pers. B/ paskaidrojumi; 2014.gada 6.novembra VP RRP Siguldas iecirkņa KPN inspektora /Valsts amatpers. C/ lēmums.

No /pers. A/ 2014.gada 15.septembra paskaidrojuma protokola izriet, ka 2014.gada 12.jūlijā ap plkst. 17:00 konstatēja, ka viņas bijušais vīrs /pers. B/ ir atslēdzis ledusskapi dzīves vietā Sējas novads. /Nosaukums A/. Iesniedzēja ieslēdza atslēgto ledusskapi un tajā brīdī, kad nāca ārā no dzīvojamā vagoniņa, dzirdēja, ka znots /pers. C/ uzdeva /pers. B/ jautājumu, kādēļ viņš ir izslēdzis ledusskapi un teica, ja tādas darbības turpināsies tad, būšot jāšķiras. /pers. B/ atbildēja, ka neko nav darījis, ka tie ir meli un izdomājumi. Iesniedzēja dzirdot atbildi nokomentēja /pers. B/ teikto, ja to nav darījis viņš tad laikam to ir izdarījuši rūķīši un ka /pers. B/ vienmēr savu vainu neatzīst. /pers. A/ norāda, ka pēc teiktā devās /pers. B/ garām un nākošo, ko atceras ir tas, ka guļ zemē. Pašu situācijas būtību neatceras. Pēc attapšanās zālē redzēja, ka znots ir nostājies pa vidu starp viņiem un /pers. B/ paņem dārza kapli un ar to mēģina iesist znotam, kurš satvēra kapli un turēja to ar kāju pret /pers. B/ vēderu, mēģinot atgrūst /pers. B/ un izraut kapli viņam no rokām. Ar strauju rāvienu znots izrāva kapli /pers. B/ no rokām un aizmeta prom, bet /pers. B/ rāviena rezultātā nokrita uz zemes. /pers. B/ mēģināja izvilkt pie sāniem piestiprinātu nazi, bet znots pabrīdināja, lai nemaz nemēģina to darīt, lai iet lasīt savas mantas un vācas prom. /pers. B/ salasīja savas mantas un aizgāja prom no īpašuma. /pers. A/ neatceras vai kaut ko ir teikusi /pers. B/ pēc kritiena. /pers. A/ atceras, ka kritiena brīdī sākumā kritusi ar rokām pret zemi un tikai tad ar ķermeni. Līdz ar ko kritiena rezultātā /pers. A/ sasita rokas, vairāk kreiso. /pers. A/ atzīst, ka /pers. B/ ir saukusi par „pamuļķi", bet ne šajā situācijā.

2014.gada 15.jūlijā Siguldas iecirkņa KPN inspektors Valsts amatpersona pieņēma lēmumu par tiesu medicīniskās ekspertīzes nozīmēšanu /pers. A/ nodarīto miesas bojājumu konstatēšanai un smaguma pakāpes noteikšanai.

LR VTMEC KTMEN Eksperta atzinumā Nr.20-1952 norādīts, ka 2014.gada 15.jūlijā - VTMEC KTMEN sertificēts tiesu medicīnas vecākais eksperts /valsts amatpers.E/, rezidents tiesu medicīnas specialitātē /Valsts amatpers. F/un vecākais tiesu medicīnas eksperts /valsts amatpers. G/ veica tiesu medicīnisko ekspertīzi /pers. A/.

Lietas apstākļi: Lēmumā lasāms, ka izskatot materiālus par /pers. A/, gūtajiem miesas bojājumiem (viens sitiens galvas rajonā) pēc adreses Sējas novads, /Nosaukums A/. Ekspertam uzdotie jautājumi:

1. Vai /pers. A/ ir miesas bojājumi?
2. Ja ir, tad kāda ir to lokalizācija, raksturs un smaguma pakāpe? |
3. Vai tie varēja tikt iegūti pie norādītajiem apstākļiem? Lietas apstākļi pēc apsekojamā vārdiem: 12.07.2014. Sējas novadā /Nosaukums A/ ap plkst. 17:00 vīrs iesita no mugurpuses ar dūri pa pakausi, kā rezultātā apsekojami zaudēja samaņu un nokrita uz priekšpusi, atsitot labo apakšdelmu pret zemi. Pēc traumas gūšanas vērsās Saulkrastu slimnīcā. Saistībā ar galvassāpēm turpinās ārstēties SIA „Veselības centrā 4" pie ģimenes ārstes Dr. /valsts amatpers.C/. Uz kreisi apakšdelma apakšējās trešdaļas un plaukstas pamatnes ortoze, pēc apsekojamās vārdiem uzlikta vecas traumas dēļ (01.04.2013.). Sūdzības: paaugstināts asinsspiediens, galvassāpes. Objektīvi/labā apakšdelma mugurējās virsmas vidējā trešdaļā nenoteiktas formas zemādas asinsizplūdums 3,0 x 3,5 cm zili dzeltenā krāsā ar neizteiktu robežu. Nepieciešams iesniegt medicīnas dokumentus. Medicīnas dokumentu izpēte: 14.08.2014., iesniegta ambulatorā pacienta medicīniskā karte no SIA „Saulkrastu slimnīca" poliklīnikas uz /pers. A/ vārda. Ārsta ieraksts 12.07.2014. plkst. 18:55 Sūdzas par galvassāpēm. Pirms stundas bijušais vīrs uzbruka un sasita galvu, Samaņu nezaudēja. Sūdzas par kreiso roku, kura arī bija sasista (agrāk viņai bija lūzums). Objektīvi: vizuāli sitienu pēdas sekas nav redzamas - nav hematomu nav tūsku sitienu vietā. Neliels asinsizplūdums kreisā plaukstā. Diagnoze „Galvas un kreisās rokas sasitums". 14.08.2014. Iesniegta ambulatorā pacienta medicīniskā karte no ģimenes ārstes /valsts amatpers.D// uz /pers. A/ vārda. Ārsta ieraksts 17.07.2014.: 12.07.2014. esot iesists pa galvu, zaudējusi samaņu. AS pēc tam bija 180/100 mm Hg, aizvesta uz stacionāru, kur nav palikusi. Objektīvi: sirds, plaušas norma. AS apmierinoši, Satraukta, naktīs nevarot gulēt. Diagnoze „Arteriāla hipertonija. Galvas smadzeņu satricinājums." 01.08.2014.: jūtas slikti, mājās stresa situācija. Sāp galva, paaugstināts AS. Pēc traumas atsākušās sāpes kreisajā apakšdelmā, nēsā ortroze, Kraniālo nervu bojājumu simptomi negatīvi. Diagnoze: „Stāvoklis pēc viegla galvas smadzeņu satricinājuma. Reakcija uz stresu ar arteriālu hipertensiju, Bezmiegs. Stāvoklis pēc kreisā apakšdelma operācijas. Izpētot minēto ambulatoro karti, redzams, ka 03.04.2013. noteikta diagnoze „Kreisā spieķa kaula lūzums ar dislokāciju. Kreisā elkoņa kaula īlenveida izauguma lūzums." Slēdziens: pamatojoties uz tiesu medicīniskās apsekošanas un medicīnas dokumentu datiem, ņemot vērā lietas apstākļus, atbildot uz ekspertam lēmumā uzdotajiem jautājumiem, secina:

- /pers. A/ konstatēti šādi miesas bojājumi: zemādas asinsizplūdumi labā apakšdelma mugurējā virsmā (1) un kreisā plaukstā (1), kuri varēja rasties 2014.gada 12.jūlijā cieta, trulu priekšmeta (priekšmetu) iedarbības rezultātā, cietušā uzrādītos apstākļos un pēc sava rakstura pieskaitāmi MAZNOZĪMĪGIEM miesas bojājumiem.
- Ārstēšanās laiks virs 6 dienām un diagnoze „Galvas sasitums. Galvas smadzeņu satricinājums", miesas bojājumu smaguma pakāpes novērtēšana netiek ņemta vērā, jo neatbilst traumas raksturam, neapstiprinās ar objektīvu klīnisko un neiroloģisko simptomātiku un balstīts tikai uz cietušās sūdzībām. Atsauce uz Krimināllikuma spēkā stāšanās un piemērošanas kārtības 3.pielikuma 6.punktu. Tiesu medicīniskā ekspertīze pabeigta 2014.gada 20.augustā.

No /pers. C/ sniegtā paskaidrojuma protokola izriet, ka 2014.gada 12.jūlijā ap plkst. 17:00 atradies pēc adreses Sējas novads, /Nosaukums A/, kur dzīvo vasarā. Tajā dienā /pers. C/ nācās aizrādīt sievastēvam /pers. B/, jo viņš no rozetes bija izrāvis vadu, kas nodrošināja saldētavas darbību, uz ko saņēma atbildi, ka tie ir klaji meli. /pers. C/ teica /pers. B/, ja tas tā turpināsies, viņiem būs jāšķiras, jādodas prom no īpašuma /Nosaukums A/. /pers. C/ redzēja, kā /pers. A/ dodas viņa virzienā un ejot garām, /pers. B/ izteica savu viedokli par radušos situāciju. Kad /pers. A/ pagāja garām /pers. B/, /pers. B/ no aizmugures ar labās rokas kulaku iesita vienu sitienu no augšas /pers. A/ galvas rajonā. /pers. A/ nokrita blakus bruģim. /pers. C/ pieskrēja klāt un nostājās starp viņiem. /pers. B/ vēl mēģināja uzbrukt /pers. C/ ar dārza kapli un nazi, bet tas viņam neizdevās. /pers. C/ pateica /pers. B/, lai viņš salasa savas mantas un dodas projām, ko viņš arī izdarīja. Vēl /pers. C/ teica atdot dzīvojamās mājiņas atslēgas, bet to /pers. B/ neizdarīja. Pēc tam /pers. C/ nogādāja /pers. A/ Saulkrastu slimnīcā.

No /pers. B/ sniegtajiem paskaidrojumu protokoliem izriet, ka 2014.gada 12.jūlijā ap plkst.17:00 atradies viņam piederošā nekustamā īpašumā pēc adreses Sējas novads, /Nosaukums A/ kur pie dzīvojamā vagoniņa izcēlās konflikts ar bijušo sievu /pers. A/, kura apvainoja /pers. B/ dārzeņu noindēšanā. /pers. B/ devās uz dzīvojamo vagoniņu pēc savām mantām, lai dotos projām, bet /pers. A/ nāca virsū /pers. B/ un atvairoties no viņas, /pers. B/ ar labās rokas atvērtu plaukstu iesita /pers. A/ pa pakauša aizmugurējo daļu. /pers. B/ uzskata, ka iesitis nestipri, jo /pers. A/ pagāja vairākus soļus uz priekšu zālītē, rokas saliektā veidā nolika zem sevis un nokrita zemē. Pēc kā /pers. A/ apsēdās zālītē un pasauca palīgā meitas vīru /pers. C/, kurš mēģināja ar kāju iesist /pers. B/ pa kājstarpi, tas viņam neizdevās. /pers. B/ paķēra aizstāvībai kapli, kurš atradās pie dzīvojamā vagoniņa un mēģināja atgaiņāt /pers. C/, bet /pers. C/ ar abām rokām saķēra kapli un ar rāvienu nogāza /pers. B/ zemē uz labā pleca un ar kapli mēģināja /pers. B/ nožņaugt. /pers. B/ izdevās kapli nedaudz pie pacelt un dabūt pāri galvai. /pers. B/ bija zilas rokas un sāpēja ribas. /pers. B/ stāvoklis ir fiksēts pie viņa ģimenes ārsta. Pēc notikušā /pers. C/ draudēja /pers. B/ ar izrēķināšanos, tajā brīdi /pers. B/ pielika roku pie jostas aptveres, kur viņam atradās nazis, kuru neizvilka. /pers. C/, /pers. B/ lika savākt mantas un izvākties no dzīvojamā vagoniņa, ko viņš arī izdarīja. /pers. B/ norādīja, ka viņam nodarītie miesas bojājumi nav būtiski uz ekspertīzi nebraukšot. Par viņam piederošā īpašuma lietošanu no /pers. A/ un viņas paziņu puses vērsīsies tiesā.

Izvērtējot lietas materiālus pēc /pers. A/ iesnieguma saņemšanas, VP RRP KPP secina, ka lēmums ir atceļams un administratīvā lietvedība izbeidzama.

Ar lēmumu ir izbeigta administratīvā pārkāpuma lieta par LAPK 167.^{2}panta otrā daļā paredzētā pārkāpuma izdarīšanu, kas bija uzsākta pret /pers. B/, kurš, iespējams, nodarīja maznozīmīgus miesas bojājumus savai bijušajai sievai /pers. A/. Saskaņā ar lēmumā rādīto lietā, nav administratīvā pārkāpuma sastāva, jo /pers. A/ un /pers. B/ liecībās ir konstatējamas pretrunas, bet liecinieks /pers. C/ ir ieinteresētā persona īpašuma sadalē un liecina par labu sievasmātei, Siguldas iecirkņa KPN inspektors lēmumā norāda, ka /pers. A/ konstatētajiem miesas bojājumiem nav tieša cēloņsakarības ar /pers. B/ nodarīto sitienu, lietvedības ietvaros netika iegūti pierādījumi tam, ka /pers. B/ ar plaukstas sitienu /pers. A/ nodarīja tīšus maznozīmīgus miesas bojājumus. Lēmums pamatots LAPK 239.panta pirmās daļas 1.punktu.

Tādējādi, pārbaudot pieņemtā lēmuma tiesiskumu saskaņā ar LAPK 286.panta otrās daļas nosacījumiem, VP RRP KPP ir nepieciešams pārbaudīt, vai lēmumā pamatoti norādīts, ka, iespējams, /pers. B/ nav nodarījis maznozīmīgus miesas bojājumus /pers. A/, līdz ar to notikušajā nav administratīvā pārkāpuma sastāva, un lietvedība lietā ir izbeidzama.

LAPK 243.panta pirmā daļa paredz, ka pierādījumi administratīvu pārkāpuma lietā ir jebkuras šajā kodeksā paredzētajā kārtībā iegūtas un noteiktā procesuālajā formā nostiprinātas ziņas par faktiem, kurus administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas savas kompetences ietvaros izmanto, lai pierādītu administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību un noskaidrotu citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā. Saskaņā ar LAPK 244.pantu, institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kaspamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas. LAPK 243 .panta astotā daļa paredz, ka pierādījuma ticamība ir kādas ziņas patiesuma konstatēšanas pakāpe. To, cik ticamas ir pierādīšanā izmantojamās ziņas par faktiem, izvērtē, aplūkojot visus administratīvā pārkāpuma lietvedības laikā iegūtos faktus vai ziņas par faktiem kopumā un savstarpējā sakarībā. Nevienam no pierādījumiem nav iepriekš noteikta augstāka ticamības pakāpe attiecībā pret pārējiem pierādījumiem. No minētajām tiesību normām izriet iestādes pienākums pierādījumu vērtēšanā izmantot un pārbaudīt visus faktus un ziņas par faktiem, tajā skaitā tās ziņas, kuras liecina par atsevišķu pierādījumu ticamības pakāpi.

Izvērtējot lietā esošos materiālus, VP RRP KPP secina, ka lietā sniegtas /pers. A/ un /pers. B/ liecības ir pretrunīgas, līdz ar to nav iespējams secināt, kura no izvirzītajām konflikta versijām uzskatāma par faktiski notikušu. Gan /pers. A/, gan /pers. B/ sniegtajās liecībās norāda, ka viņu starpā ir noticis konflikts. Tajā pašā laikā no lietas materiāliem viennozīmīgi neizriet vai /pers. A/ konstatētie miesas bojājumi radušies /pers. B/ tīšās rīcības rezultātā.

VP RRP KPP secina, ka /pers. A/ ar eksperta atzinumu Nr.20-1952 konstatētie bojājumi „..zemādas asinsizplūdumi labā apakšdelma mugurējā virsmā (1) un kreisā plaukstā (1)", iespējams, tikai daļēji sakrīt ar miesas bojājumiem, kas /pers. A/ varēja rasties pašas /pers. A/ paskaidrojumos norādītajos apstākļos.

Saskaņā ar /pers. A/ norādīto, /pers. B/ ar labās rokas dūri iesita viņai vienu reizi pa galvas aizmugurējo daļu un viņa krītot sasita rokas un pēc tam ķermeni. Pretēji minētajam apgalvojumam, /pers. A/ nav konstatēti miesas bojājumi galvas pakauša rajonā un uz ķermeņa (izņemot labā apakšdelma mugurējā virsmā un kreisā plaukstā). Turklāt /pers. A/ uzreiz pēc notikušā 2014.gada 12.jūlijā SIA „Saulkrastu slimnīca" ārstam norādīja, ka samaņu nav zaudējusi, bet vairākas dienas pēc notikušā Siguldas policijai iesniegtajā iesniegumā un ģimenes ārstei /valsts amatpers.D// norādīja uz samaņas zaudējumu uzreiz pēc sitiena no /pers. B/ puses.

Vienlaicīgi ar to, VP RRP KPP konstatē, ka lietas materiāli nesniedz priekšstatu par to, kā eksperta atzinumā fiksētais labā apakšdelma mugurējā virsmā un kreisā plaukstā zemādas asinsizplūdumi varēja rasties /pers. A/ tiešā cēloņsakarībā ar /pers. B/ sitienu pa /pers. A/ galvas pakauša daļu, kā rezultātā viņa ir nokritusi un sasitusi rokas, jo /pers. B/ liecībās norādītais, ka pēc viegla sitiena ar atvērtu plaukstu pa galvas pakausi /pers. A/ pagājusi uz priekšu vairākus soļus zālītē, izvēlējusies vietu salikusi rokas priekšā vēderam un tad kritusi, jo tobrīd spēcīgi saasinājies strīds par nekustamā īpašuma sadali starp bijušajiem laulātajiem. Ņemot vērā to, ka lietas izskatīšanas laikā netika noskaidrots jautājums par to, vai /pers. A/ pēc sitiena zaudēja samaņu un krita uzreiz, vai arī nav izslēgts, ka /pers. A/ pagāja uz priekšu zālītē un krita pēc tam kad bija, izvēlējusies kritiena vietu, jo iepriekš bija operēts kreisās rokas delms, kas izriet no /pers. A/ mediķiem norādītā. Ņemot vērā doto apstākli, VP RRP KPP nevar izslēgt iespēju, ka fiksētie labā apakšdelma mugurējā virsmā un kreisā plaukstā zemādas asinsizplūdumi /pers. A/ radušies /pers. B/ aprakstītajos apstākļos, speciāli krītot /pers. A/ nodarīja sev miesas bojājumus, lai tos izmantotu tiesā par īpašuma sadali starp bijušajiem laulātajiem.

Izvērtējot lietas materiālus, VP RRP KPP secina, ka /pers. C/ paskaidrojumā norādītās ziņas, kuras ir identiskas sievasmātes /pers. A/ sniegtajām ziņām (par to, ka /pers. A/ pēc /pers. B/ sitiena ar labās rokas dūri uzreiz nokritusi blakus bruģim) jāvērtē, ņemot vērā izvērtējot pastāvošo konfliktsituāciju starp /pers. B/ un /pers. C/, proti, to, ka pēc notikušā /pers. C/ lika īpašuma saimniekam savākt mantas un izvākties no dzīvojamā vagoniņa, ko /pers. B/ arī izdarīja.

Vienlaicīgi VP RRP KPP konstatē, ka, saskaņā ar /pers. C/ norādīto, viņš ir redzējis tikai ko darīja /pers. B/ (sita ar labās rokas dūri /pers. A/ pa pakausi, kā rezultātā /pers. A/ nokrita), taču nevarēja paskaidrot pēc kādām /pers. A/ darbībām /pers. B/ veica dotās darbības. Kā savās liecībās /pers. B/ norāda, /pers. A/ nāca viņam virsū un /pers. B/ atvairoties no viņas ar labās rokas atvērtu plaukstu, viegli iesita /pers. A/ pa pakauša aizmugurējo daļu, VP RRP KPP uzskata, ka /pers. C/ paskaidrojumi vērtējami kritiski un nevar būt atzīti par pietiekošu pierādījumu /pers. B/ vainai.

Tādējādi, VP RRP KPP secina, ka lietas materiālos nav atrodami pietiekoši pierādījumi, kas apstiprinātu /pers. A/ paskaidrojumos norādīto apstākļu izklāstu par /pers. B/ viņas tīšas sišanas faktu, bet /pers. C/ sniegtās liecības ir apšaubāmas, jo lietas izskatīšanas laikā netika pārbaudītas viņa ieinteresētība notikušo notikuma atspoguļošanā, jo pastāvēja konflikta attiecības ar /pers. B/, ko /pers. C/ nenoliedz savā paskaidrojumā.

Satversmes tiesa ir atzinusi, ka administratīvo pārkāpumu lietas ir uzskatāmas par krimināllietām Eiropas Cilvēka tiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6.panta izpratnē (Satversmes tiesas 2002.gada 20.jūnija sprieduma lietā Nr.2001 - 17 - 0106 6.1.punkts). Līdz ar to jāievēro nevainīguma1) prezumpcija - nevienu nevar atzīt par vainīgu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā un sodīt, kamēr viņa vaina nav pierādīta likumā noteiktajā kārtībā, kā arī visas šaubas par vainu, kuras nav iespējams novērst, jāvērtē par labu pārkāpējam.

VP RRP KPP secina, ka gan /pers. A/, gan /pers. C/ ir ieinteresēts sniegt liecības par labu sev, taču lietā nav citu viennozīmīgu pierādījumu, lai VP RRP KPP varētu novērst šaubas par /pers. B/ vainu administratīvā pārkāpuma, izdarīšanā, tādējādi VP RRP KPP minētās šaubas vērtē par labu /pers. B/.

Ņemot vērā to, ka lietas izskatīšanas laikā netika pārbaudīti visi iespējamie pierādījumi (netika pārbaudīta vai /pers. A/ zaudēja samaņu pēc fiziskas ietekmes no /pers. B/ puses un krita no /pers. B/ grūdiena (sitiena) vai vēlāk), VP RRP KPP nevar izdarīt pamatotu un objektīvu secinājumu par notikuma faktiskiem apstākļiem un nevar lemt jautājumu par /pers. B/ rīcības atbilstību LAPK 167.^{2}panta otrās daļas prasībām, taču neizslēdz viņas vainu pārkāpuma izdarīšanā.

Tādējādi VP RRP KPP secina, ka lēmums par administratīvā pārkāpuma lietvedības izbeigšanu pret /pers. B/ nav pamatots un ir atceļams, bet lietvedība lietā ir izbeidzama, jo ar lietā esošajiem pierādījumiem nav iespējams pārliecinoši noteikt vai notikušajā ir LAPK 167.^{2}panta otrā daļā paredzētā pārkāpuma sastāvs. Vienlaicīgi VP RRP KPP norada, ka iesniedzējai par katru /pers. B/ draudu izteikšanu, ja viņa to ir uztvērusi, kā reālu

jāvēršas policijā atsevišķi ar iesniegumu pēc notikuma vietas.

VP RRP KPP papildus norāda, ka, ja cietusī persona uzskata, ka citas personas prettiesiskas darbības rezultātā tiek nodarīts mantisks vai morāls kaitējums, cietušajam ir tiesības griezties pret šo personu tiesā civiltiesiskā kārtībā.

Ņemot vērā minēto un vadoties pēc LAPK 239.panta pirmās daļas 1.punkta un LAPK 287.panta pirmās daļas 2.punkta, nolēma, atcelt 2014.gada 6.novembra Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Siguldas iecirkņa Kārtības policijas nodaļas inspektora Valsts amatpersona pieņemto lēmumu Nr. IS ENŽ Nr.000795 (no 15.07.2014.) un izbeigt administratīvo lietvedību.

2015.gada 2.februārī ierosināta tiesvedība administratīvā pārkāpuma lietā.

Saskaņā ar LAPK 289.^{6} panta pirmo un otro daļu rajona (pilsētas) tiesa administratīvā pārkāpuma lietu izskata rakstveida procesā. Rajona (pilsētas) tiesa mutvārdu procesu nosaka pēc savas iniciatīvas vai tad, ja to lūdz persona, kura saukta pie administratīvās atbildības, cietušais vai
prokurors. Rakstveida procesā administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšana notiek, nerīkojot tiesas
sēdi. Izskatot lietu rakstveida procesā, nolēmumu tiesa pieņem uz lietā esošo dokumentu pamata.
Administratīvā pārkāpuma lietā nav saņemti lūgumi noteikt mutvārdu procesu administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanai.

Tiesa nesaskata šķēršļus lietas izskatīšanai rakstveida procesā, tādēļ administratīvās pārkāpuma lietas izskatīšana noteikta rakstveida procesā.

Motīvu daļa

Tiesa, izvērtējot rakstveida pierādījumus lietā, atzīst, ka sūdzība ir nepamatota un noraidāma turpmāk minēto apsvērumu dēļ.

2015.gada 30.janvārī no Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes tika saņemti administratīvā pārkāpuma lietas, par apstrīdēto lēmumu lietā Nr. 2689 materiāli.

Administratīvās atbildības pamats ir administratīvā pārkāpuma sastāvs, kas jākonstatē personas nodarījumā. Proti, lai personu sauktu pie administratīvās atbildības, jākonstatē LAPK paredzēto objektīvo un subjektīvo pazīmju kopums – administratīvā pārkāpuma objekts, objektīvā puse, subjekts un subjektīvā puse (sk. Senāta 2006.gada 22.septembra sprieduma lietā Nr.SKA-571/2006 8.punktu).

Latvijas APK 289.^{6} panta septītā daļa nosaka, ka izskatot sūdzību administratīvā pārkāpuma lietā, tiesai cita starpā jāizlemj: vai ir noticis administratīvais pārkāpums, vai persona, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ir vainīga šā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, vai persona ir sodāma par šo administratīvo pārkāpumu, vai ir apstākļi, kas pastiprina vai mīkstina atbildību un kāds administratīvais sods piemērojams personai.

Latvijas APK 7.pants nosaka, ka nevienam nevar piemērot ietekmēšanas līdzekli par administratīvo pārkāpumu citādi kā uz likuma pamata un likumā noteiktajā kārtībā, un lietvedība par administratīvajiem pārkāpumiem veicama, stingri ievērojot likumību.

Tiesa secina, ka viens no būtiskiem nosacījumiem, kas nodrošina likumības ievērošanu, ir pietiekamu un likumā atļautu pierādījumu iegūšana. Tikai uz likumā noteiktajā kārtībā iegūtiem pierādījumiem ir pamats izdarīt secinājumu par prettiesiskas un administratīvi sodāmas rīcības esamību tās personas darbībās, par kuras saukšanu pie administratīvās atbildības tiek lemts.

Latvijas APK 243.pants nosaka, ka pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuras šajā kodeksā paredzētajā kārtībā iegūtas un noteiktā procesuālajā formā nostiprinātas ziņas par faktiem, kurus administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas savas kompetences ietvaros izmanto, lai pierādītu administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību un noskaidrotu citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā. Latvijas APK 243.^{1}pants nosaka sekojošus pierādīšanas līdzekļus: pie administratīvās atbildības sauktās personas paskaidrojumi, personu liecības, eksperta atzinums, kompetentās institūcijas atzinums, dokuments, kas satur ziņas par faktiem, rakstveidā vai citā formā, elektroniskie pierādījumi, procesuālajās darbībās rakstveidā vai citā veidā nostiprinātas ziņas par faktiem, lietiskie pierādījumi.

LAPK 244.pants nosaka - institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

Konkrētajā lietā par pierādīšanas līdzekļiem kalpo: /pers. A/ sūdzība (lietas 3.- 8.lapas), /pers. A/ 11.11.2014. iesniegums, 2014.gada 6.novembra Lēmums par lietvedības izbeigšanu administratīvā pārkāpuma lietā (lietas 19.lapa), 15.07.2014. iesnieguma protokols, Klīniskās tiesu medicīniskās ekspertīzes nodaļas Eksperta atzinums Nr. 20-1952 (lietas 22-23.lapas), /pers. C/ paskaidrojums (lietas 24.lapa), /pers. B/ paskaidrojums (lietas 15.lapa), /pers. A/ paskaidrojums (lietas 26.lapa), /pers. B/ paskaidrojums (lietas 27.lapa), LR IeM Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 05.12.2014. Lēmums Nr. 2689 (lietas 38-42.lapas), /pers. A/ iesniegums- paskaidrojums (lietas 49-57.lapas).

2015.gada 1.aprīlī tiesā saņemts /pers. A/ iesniegums- paskaidrojums un tam pievienotie materiāli- Zemes nomas līgums (lietas 59.lapa), 21.09.2010. Sējas novada domes sēdes protokola izraksts (lietas 60.lapa), Zemes robežu plāns (lietas 61-62.lapa), Sējas novada būvvaldes Būvatļauja Nr. 27 (lietas 63-64.lapa), Sējas novada būvvaldes Būvatļauja Nr. 46 (lietas 65-66.lapa), /pers. B/ iesniegums (lietas 67.lapa), Zemesgrāmatu apliecība (lietas 68.lapa), RPP Vidzemes pārvaldes kājnieku patruļu un auto patrulēšanas ekipāžu darba grafiks 2014.gada jūlijā (lietas 69-70.lapa), vēstules kopija ar nosaukumu "Informācijai" (lietas 71.-73.lapas), 03.02.2015. Izziņa par laulības šķiršanu (lietas 74.lapa), paziņojums par ekspertīzi (lietas 75.lapa), Laulības apliecības kopija (lietas 76.lapa).

Administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas kā pierādījumus var izmantot tikai ticamas, attiecināmas un pieļaujamas ziņas par faktiem (Latvijas APK 243.panta piektā daļa). Iepazīstoties ar 2015.gada 1.aprīlī tiesā saņemtajam /pers. A/ iesniegumam- paskaidrojumam pievienotajiem iepriekš minētajiem dokumentiem tiesa secina, ka tie nav uzskatāmi par attiecināmiem pierādījumiem, kas jebkādā veidā apliecinātu vai noliegtu, vai pie iestādes lēmumā norādītajiem apstākļiem 2014.gada 12.jūlijā Sējas novada /Nosaukums/ /pers. B/ nodarīja /pers. A/ maznozīmīgus miesas bojājumus, par ko viņš būtu saucams pie administratīvās atbildības. Pamatojoties uz minēto tiesa šos dokumentus kā pierādījumus nevērtē.

Savukārt Latvijas APK 289.^{13} panta trešā daļa noteic, ka, ja tiesnesis, izskatot sūdzību, atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams.

Izvērtējusi Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2015.gada 5.decembra Lēmumā Nr. 2689, norādīto motivāciju un pierādījumu analīzi, tiesa atzīst, ka tajā ietvertais pamatojums – konstatētie fakti un izdarītie secinājumi par konkrēto konfliktu, kas notika 2014.gada 12.jūlijā nekustamajā īpašumā /Nosaukums/, Sējas novadā starp /pers. A/ un /pers. B/, tā kvalifikāciju, iesaistīto personu rīcību un tās motivāciju ir pareizs un pilnībā pietiekams, līdz ar to tiesa šajā daļā pievienojas Iestādes motivācijai.

LAPK 167.^{2}panta otrā daļa paredz, ka par maznozīmīga miesas bojājuma, tas ir, miesas bojājuma, kas izraisījis īslaicīgas, maznozīmīgas sekas, bet nav izraisījis veselības traucējumu vai vispārējo darbspēju zaudējumu, tīšu nodarīšanu personai, ar kuru pārkāpējs ir pirmajā vai otrajā radniecības pakāpē, vai pret laulāto vai bijušo laulāto, vai pret personu, ar kuru pārkāpējs ir vai ir reģistrētās laulāto attiecības, vai pret personu, ar kuru pārkāpējam ir kopīga (nedalīta) saimniecība,— uzliek naudas sodu no četrsimt trīsdesmit līdz septiņsimt euro.

Tiesa pievienojas VP RRP KPP priekšnieka 05.12.2014. Lēmumā nr. 2689 izdarītajiem secinājumiem un atzīst, ka sūdzībai pievienotajos lietas materiālos nav atrodami pietiekoši pierādījumi, kas apstiprinātu /pers. A/ paskaidrojumos norādīto apstākļu izklāstu par /pers. B/ vainu un tās pakāpi nodarot viņai tīšus maznozīmīgus miesas bojājumus. Lietā nav neapšaubāmu pierādījumu, kas apstiprinātu /pers. A/ konflikta situācijas izklāstu, turklāt arī pati /pers. A/ ir sniegusi atšķirīgas liecības par lietā būtiskiem apstākļiem- kritiena brīdi un vietu no it kā saņemtā /pers. B/ sitienu, samaņas zaudēšanas faktu. /pers. A/ savos paskaidrojumos norāda atšķirīgas kritiena vietas uz bruģa (lietas 20.lapa), zālē (lietas 26.lapa), kas nenoliedzami varētu ietekmēt arī kritiena rezultātā iegūto sasitumu daudzumu, smagumu un dislokāciju.

Pamatots ir VP RRP KPP priekšnieka 05.12.2014. Lēmumā nr. 2689 norādītais, ka iestādei pieņemot lēmumu bija jāvērtē /pers. C/ sniegtās liecības, jo lietas izskatīšanas laikā netika pārbaudītas viņa ieinteresētība un objektivitāte notikušā konflikta atspoguļošanā, jo starp /pers. B/ un /pers. C/ pastāvēja naidīgas attiecības, arī starp viņiem bija konflikts, ko apstiprina gan /pers. B/, gan pats /pers. C/. Turklāt /pers. C/ liecības nav absolūti konsekventas /pers. A/ liecībām, kā to norāda pati sūdzības iesniedzēja, jo /pers. C/ par kritiena brīdi neko sīkāk nepaskaidrojot norāda, ka "/pers. A/ nokrita blakus bruģim", kas tieši neapstiprina nevienu no /pers. A/ liecībām par kritiena apstākļiem un vietu.

Tiesa pievienojas arī VP RRP KPP priekšnieka 05.12.2014. Lēmumā nr. 2689 secinātajam, ka, neraugoties uz minēto, lietā nav viennozīmīgu pierādījumu, lai pilnībā varētu izslēgt šaubas par /pers. B/ vainu maznozīmīgu miesas bojājumu nodarīšanā /pers. A/.

Ņemot vērā to, ka lietas izskatīšanas laikā netika pārbaudīti visi iespējamie pierādījumi, netika pārbaudīts vai /pers. A/ zaudēja samaņu pēc sitiena no /pers. B/ puses un krita pēc šī sitiena vai vēlāk, tieši kur /pers. A/ nokrita un vai kritiens bija tiešā cēloņsakarībā ar /pers. B/ izdarīto sitienu, netika pārbaudīts un izvērtētas pretrunas konfliktā iesaistīto personu liecībās, iestāde nevar izdarīt pamatotu un objektīvu secinājumu par notikuma faktiskiem apstākļiem un nevar lemt jautājumu par /pers. B/ rīcības atbilstību LAPK 167.^{2}panta otrās daļas prasībām, taču neizslēdz viņa vainu pārkāpuma izdarīšanā.

Saskaņā ar Latvijas APK 287.panta pirmo daļu, iestāde, izskatījusi sūdzību vai protestu par lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā pieņem vienu no šādiem lēmumiem: 1) atstāj lēmumu negrozītu, bet sūdzību vai protestu noraida; 2) atceļ lēmumu un izbeidz lietu; 3) groza soda mēru ietvaros, kas paredzēti normatīvajā aktā par atbildību par administratīvo pārkāpumu.

No augstāk minētā normatīvā regulējuma secināms, ka gadījumos, ja izskatot sūdzību augstāka iestāde konstatē, ka lēmums ir nepamatots un atceļams, tās pienākums ir vienlaicīgi izbeigt administratīvo lietu.

Gadījumos, ja tiek konstatēts, ka lēmumu pieņēmusi iestāde, kas nav tiesīga izlemt attiecīgo lietu, šādu lēmumu atceļ un lietu nodod izskatīšanai kompetentai iestādei (Latvijas APK 287.panta trešā daļa). Konkrētajā gadījumā nav konstatējams, ka lēmumu pieņēmusi iestāde ārpus savas kompetences ietvariem, līdz ar ko nav pamata lietas nodošanai atkārtotai izskatīšanai konkrētās administratīvās lietvedības ietvaros.

Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst, ka Lēmums ir tiesisks un pamatots, bet Sūdzība noraidāma.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz minēto un vadoties no Latvijas APK 289.^{12} panta otrās daļas 1.punkta, 289.^{6} panta, 289.^{13} panta, 289.^{17}- 289.^{18}panta, tiesa

n o s p r i e d a :

Lēmumu atstāt negrozītu, bet sūdzību noraidīt.

Atstāt negrozītu Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2014.gada 5.decembrī pieņemto lēmumu Nr. 2689 par apstrīdēto lēmumu lietā, bet /pers. A/, personas kods /personas kods/, **sūdzību noraidīt.**

Spriedumu var pārsūdzēt Zemgales apgabaltiesā 10 (desmit) darba dienu laikā no pilna nolēmuma paziņošanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Dobeles rajona tiesā. Spriedums sastādīts 2015.gada 14.aprīlī un pieejams tiesas kancelejā no plkst. 16:00.

Tiesnese R.Krasovska